

Danielin kirja – numero kuusi

Jojakim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat yksi ja sama kirja siinä samassa merkityksessä, jossa Raamattu on yksi kirja, joka koostuu Vanhasta testamentista ja Uudesta testamentista.

”Jeesuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen historiaa hänen ollessaan Jumalan Poika ei voida täysin osoittaa ilman Vanhassa testamentissa olevaa todistusaineistoa. Kristus ilmoitetaan Vanhassa testamentissa yhtä selvästi kuin Uudessa. Toinen todistaa tulevasta Vapahtajasta, kun taas toinen todistaa Vapahtajasta, joka on tullut profeettojen ennustamalla tavalla. Jotta lunastussuunnitelmaa voitaisiin arvostaa, Vanhan testamentin kirjoitukset on ymmärrettävä perusteellisesti. Juuri profeettallisen menneisyyden kirkastettu valo tuo Kristuksen elämän ja Uuden testamentin opetukset esiin selkeydessä ja kauneudessa. Jeesuksen ihmeteot ovat todiste hänen jumaluudestaan; mutta vahvimmat todisteet siitä, että hän on maailman Lunastaja, löytyvät Vanhan testamentin profetioista verrattuina Uuden testamentin historiaan. Jeesus sanoi juutalaisille: ‘Tutkikaa kirjoituksia, sillä te luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta.’ Tuohon aikaan ei ollut olemassa muita kirjoituksia kuin Vanhan testamentin kirjoitukset; näin ollen Vapahtajan kehoitus on selvä.” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

Vahvin todiste siitä, kuka Kristus on ja mikä hän on, saadaan, kun Vanhan testamentin profetioita verrataan niiden täyttymiseen Uuden testamentin historiassa. Samoin on Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan välisen suhteen laita.

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys. Toinen on profetia; toinen ilmestys.” Apostolien teot, 585.

Sana ”täydentää” merkitsee saattaa täydellisyyteen. Vanhan testamentin profetioiden täyttyminen oli Kristuksen ”jumaluuden” ”voimakkain” ”todiste”. Danielin kirjan profetioiden jumalallisuuden voimakkain todiste on noiden profetioiden täyttyminen sellaisena kuin se on esitetty Ilmestyskirjassa. Danielin profetiat jatkuvat Ilmestyskirjassa, ja ne saatetaan täydellisyyteen viimeisinä päivinä, kun Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan.

”Ilmestyskirja on sinetöity kirja, mutta se on myös avattu kirja. Se kuvaa ihmeellisiä tapahtumia, jotka tulevat toteutumaan tämän maan historian viimeisinä päivinä. Tämän kirjan opetukset ovat täsmällisiä, eivät mystisiä ja käsittämättömiä. Siinä jatketaan samaa profetian linjaa kuin Danielissa. Jumala on toistanut joitakin profetioita osoittaen siten, että niille on annettava painoarvoa. Herra ei toista asioita, joilla ei ole suurta merkitystä.” Manuscript Releases, osa 9, 8.

Juudan kuninkaan Jojakimin kolmantena hallitusvuotena Babylonian kuningas Nebukadnessar tuli Jerusalemiin ja piiritti sen. Daniel 1:1.

Danielin kirjan ensimmäinen jae sisältää oikein tarkasteltuna runsaasti profeetallista tietoa. Aloitamme tarkastelumme Jojakimista.

Jojakim oli ensimmäinen Juudan kolmesta viimeisestä kuninkaasta. Sellaisena hän edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa. Hänen poikansa Jojakin, joka tunnettiin myös nimillä Jekonja tai Konja, edusti toisen enkelin sanomaa. Jojakinin jälkeen tuli Sidkia, viimeinen Juudan kolmesta viimeisestä kuninkaasta. Sidkia edustaa kolmannen enkelin sanomaa. On useita profeetallisia todistajia, jotka vahvistavat, että Jojakim on ensimmäisen enkelin sanoman vertauskuva. On tärkeää ymmärtää nämä todisteet, sillä ne osoittavat, että Danielin ensimmäisen luvun ensimmäinen jae yksilöi ensimmäisen enkelin sanoman, ja tämä tosiasia on ankkuri, joka mahdollistaa sen, että ensimmäinen luku voidaan ymmärtää Ilmestyskirjan neljäntoista luvun ensimmäisen enkelin sanomaksi. Aloitamme Toisesta aikakirjasta.

Ja ne, jotka olivat miekalta säästyneet, hän vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin; ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina Persian valtakunnan hallituskauteen asti, jotta täyttyisi Herran sana Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut nauttia sapateistaan; sillä niin kauan kuin se oli autiona, se vietti sapattia, kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli täyttynyt. 2. Aikakirja 36:20, 21.

Seitsemänkymmenen vuoden pakkosiirtolaisuus Babyioniassa oli sitä varten, että maa saisi nauttia niistä sapateista, joita ei ollut täytetty 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen viidennen luvun mukaisesti. Seitsemänkymmentä sapattivuotta tekee yhteensä neljäsataayhdeksänkymmentä vuotta, joiden ajan muinainen Israel oli jättänyt noudattamatta 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen viidennen luvun ohjetta. Neljäsataayhdeksänkymmentä vuotta kapinaa edelsi seitsemääkymmentä vuotta pakkosiirtolaisuutta. Neljäsataayhdeksänkymmenen vuoden päättyessä Nebukadnessar alistaisi kolme kuningasta valtaansa.

Seitsemänkymmenvuotisen pakkosiirtolaisuuden päättyessä Herra herätti Kyyroksen, joka oli ensimmäinen niistä kolmesta kuninkaasta, jotka antaisivat määräyksen, että Israel saattoi palata ja jälleenrakentaa Jerusalemin. Artakserkses oli näistä kolmesta kuninkaasta kolmas, ja hän antoi kolmannen määräyksen vuonna 457 eKr. Kolmas määräys käynnisti Danielin kirjan kahdeksannen luvun ja neljännentoista jakeen kaksituhattakolmesataa vuotta. Vuonna 1798 närkästyksen ensimmäinen loppu päättyi, Danielin kirja avattiin sineteistään, ja ensimmäinen kolmesta enkelistä saapui. Kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844.

Juudan kolme viimeistä kuningasta joutuivat kaikki Nebukadnessarin kohtaamiksi, ja Jojakimin vankeuteen viennin yhteydessä seitsemänkymmentä vuotta alkoi. Se jatkui, kunnes Babylon hävitettiin, ja kenraali (Kyyros), joka oli hävittänyt Babylonin ja josta pian sen jälkeen tuli kuningas, antoi ensimmäisen kolmesta asetuksesta. Kolmas asetus pani alulle iltojen ja aamujen profetian, joka päättyi kolmannen kolmesta enkelistä saapumiseen. Kristus yhdistää aina lopun alkuun.

Seitsemänkymmenen vuoden alku sijoittui Nebukadnessarin ensimmäiseen hyökkäykseen Jerusalemiä vastaan. Seitsemänkymmenen vuoden päättymisen merkitsi Babylonin tuho. Jerusalemin lopullinen ja täydellinen hävitys kohtasi kolmatta niistä kolmesta kuninkaasta, joiden

kaikkien kimppuun Nebukadnessar oli hyökännyt. Jerusalemin hävitys oli asteittainen. Viimeiset kolme kuningasta edustavat yhtä profeetallista symbolia siinä mielessä, että Nebukadnessar oli hyökännyt heidän kaikkien kimppuunsa. He olivat esikuvana kolmelle asetukselle, jotka nekin muodostivat yhden symbolin, samoin kuin ne kolme enkeliä kahdentuhannen kolmensadan päivän lopussa.

”Esrän seitsemännessä luvussa on säädös. Jakeet 12–26. Täydellisimmässä muodossaan sen antoi Persian kuningas Artakserkses vuonna 457 eKr. Mutta Esr. 6:14:ssä sanotaan, että Herran huone Jerusalemissa rakennettiin ”Kyyroksen, Daarejaveksen ja Persian kuninkaan Artakserkseen käskyn [”säädöksen”, reunahuom.] mukaan”. Nämä kolme kuningasta, antaessaan säädöksen alun, vahvistaessaan sen uudelleen ja saattaessaan sen päätökseen, veivät sen siihen täydellisyyteen, jota profetia vaati 2300 vuoden alkamisen merkitsemiseksi. Kun käskyn ajankohdaksi otetaan vuosi 457 eKr., jolloin säädös saatettiin päätökseen, havaitaan jokaisen seitsemääkymmentä viikkoa koskevan profetian yksityiskohdan täyttyneen.” Suuri taistelu, 326.

Sisar White osoittaa, että nuo kolme asetusta olivat välttämättömiä profetian täydellistymiseksi. Hän määrittelee niiden keskinäisen suhteen ja tekee siten näkyväksi heprean sanan ”totuus” kieliopilliset ominaispiirteet. Hän sanoo, että ensimmäinen asetetus pani alulle, toinen asetetus vahvisti uudelleen ja kolmas asetetus saattoi päätökseen ”jokaisen profetian erittelyn, joka koski seitsemääkymmentä viikkoa”. Heprean sana ”totuus” muodostuu heprealaisen aakkoston ensimmäisen, kolmastoista ja viimeisen kirjaimen yhdistelmästä. Ensimmäinen asetetus pani alulle, toinen vahvisti uudelleen ja viimeinen asetetus saattoi profetian päätökseen. Nämä kolme asetusta sisältävät Alfa ja Omega allekirjoituksen, ja ne täyttivät Babylonin vankeuden seitsemänkymmenen vuoden profetian lopussa, vaikka kolmas asetetus annettiin vasta kauan sen jälkeen, kun nuo seitsemänkymmentä vuotta olivat päättyneet. Nuo kolme asetusta olivat asteittain eteneviä, ja vaikka ne olivat kolme asetusta, ne olivat silti yksi profeetallinen vertauskuva.

Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798, toinen enkeli saapui keuhkokuumeella 1844, ja kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844. Nämä kolme enkeliä ovat yksi profeetallinen vertauskuva, joka edustaa Ilmestyskirjan neljännen luvun iankaikkista evankeliumia.

”Ensimmäinen ja toinen sanoma annettiin vuosina 1843 ja 1844, ja me olemme nyt kolmannen julistuksen alaisina; mutta kaikki kolme sanomaa on yhä julistettava. On nyt aivan yhtä välttämätöntä kuin koskaan ennenkin, että ne toistetaan niille, jotka etsivät totuutta. Kynällä ja äänellä meidän tulee saattaa julistus kaikumaan osoittaen niiden järjestyksen sekä niiden profetioiden sovelluksen, jotka johtavat meidät kolmannen enkelin sanomaan. Kolmatta ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista. Nämä sanomat meidän tulee antaa maailmalle julkaisuissa ja puheissa osoittaen profeetallisen historian linjassa ne asiat, jotka ovat olleet, ja ne, jotka tulevat olemaan.” Selected Messages, kirja 2, 104, 105.

Juudan kolme viimeistä kuningasta muodostivat yhden vertauskuvan, sillä Babylonian kuningas saattoi heidät kaikki eri asteiseen alamaisuuteen. Juudan kolme viimeistä kuningasta, kolme käskyä ja kolme enkeliä, vaikka ne selvästi ovat kolme, esitetään myös yhtenä profeetallisena vertauskuvana.

Viimeiset kolme kuningasta kuuluvat seitsemänkymmenen vuoden vankeutta koskevan ennustuksen alun profeetalliseen asetelmaan, ja siten niistä tulee osa sitä alkua, joka havainnollistaa seitsemänkymmenen vuoden vankeuden loppua. Vankeus alkoi kolmen kuninkaan asteittaisella alistamisella ja päättyi valtakunnan ja sen pääkaupungin hävitykseen. Ennustuksen loppu merkitsee Babylonin kansakunnan ja pääkaupungin tuhoa, mikä osoittaa kolmen asteittaisen säädöksen saapumisen. Kahdentuhannenkolmensadan vuoden ennustuksen alku merkitään kolmella asteittaisella säädöksellä, ja se havainnollistaa kahdentuhannenkolmensadan vuoden ennustuksen päättymistä, joka koostuu kolmesta asteittaisesta sanomasta.

Kolme enkeliä ja heidän kolme vastaavaa sanomaansa oli esikuvattu kolmella kuninkaalla ja heidän kolmella etenevällä säädöksellään. Ne kolme kuningasta, jotka julistivat kukin kolme vastaavaa säädöstään, oli esikuvattu kolmella peräkkäisellä kuninkaalla, joista kukin oli esittänyt sanomansa kapinasta Nebukadnessaria vastaan. Kolme kapinan sanomaa esikuvasi kolmea säädöstä, jotka puolestaan esikuvasi kolmea sanomaa. Yksi aloittaa seitsemänkymmenen vuoden profetian, joka puolestaan päättyy kahdentuhannenkolmensadan vuoden profetian alkamiseen, ja tämä päättyy kolmannen enkelin saapumiseen vuonna 1844. Niitä seitsemääkymmentä vuotta, joiden aikana maan tuli nauttia sapatistaan, ei voida erottaa 22. lokakuuta 1844:stä.

Jojakim edustaa Kyyroksen ensimmäistä asetusta sekä myös Ilmestyskirjan neljännen luvun ensimmäisen enkelin sanomaa. Tämän lisäksi Juudan kolmen viimeisen kuninkaan, kolmen asetuksen ja kolmen enkelin sanoman kolme todistajaa antavat täsmällistä tietoa Jojakimin symbolista, sillä inspiraatio on hyvin huolellisesti merkinnyt kolmen enkelin profeetallisen historian. Kaikilla kolmella sanomalla on historiallinen saapuminen ja sen jälkeen historiallinen voimaannuttaminen.

Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798, ja sai voiman 11. elokuuta 1840 päivän vuodeksi -periaatteen vahvistamisen myötä.

”Vuonna 1840 eräs toinen merkittävä profetian täyttymys herätti laajaa kiinnostusta. Kaksi vuotta aikaisemmin Josiah Litch, yksi toisesta adventista saarnanneista johtavista saarnaajista, julkaisi Ilmestyskirjan 9. luvun selityksen ja ennusti Osmanien valtakunnan kukistumisen. Hänen laskelmiensa mukaan tämän vallan oli määrä kukistua... 11. elokuuta 1840, jolloin Konstantinopolissa olevan osmanivallan voidaan odottaa murtuvan. Ja tämän uskon osoittautuvan todeksi.”

”Juuri määrättyyn aikaan Turkki suurlähettiläidensä kautta hyväksyi Euroopan liittoutuneiden valtojen suojeluksen ja asetti siten itsensä kristittyjen kansakuntien valvonnan alaiseksi. Tapahtuma täytti ennustuksen täsmälleen. Kun tämä tuli tunnetuksi, suuret joukot vakuuttuivat niiden profeetallisen tulkinnan periaatteiden oikeellisuudesta, jotka Miller ja hänen työtoverinsa olivat omaksuneet, ja adventiliikkeelle annettiin ihmeellinen sysäys. Oppineet ja arvostetussa asemassa olevat miehet yhtyivät Milleriin sekä hänen näkemystensä julistamisessa että niiden julkaisemisessa, ja vuodesta 1840 vuoteen 1844 työ laajeni nopeasti.” Suuri taistelu, 334, 335.

Ensimmäinen enkeli saapui julistaen tuomion alkaneen vuonna 1798, mutta sanoma perustui siihen, että William Millerin tunnistus siitä, että päivä Raamatun profetiassa merkitsee vuotta, oli pätevä. Tämä periaate vahvistettiin ”11. elokuuta 1840”, ja ensimmäinen sanoma sai voiman. Kun ennustus Kristuksen paluusta raamatullisena vuonna 1843, joka ulottui vuoteen 1844, osoittautui epäonnistuneeksi, Ilmestyskirjan neljännen luvun toinen enkeli saapui. Kun ennustus osoittautui epäonnistuneeksi keväällä 1844, protestanttiset kirkot hylkäsivät Millerin säännön päivästä vuodeksi ja tulivat Babylonin tyttäreiksi. Tuo sanoma sai sen jälkeen voiman kesällä 1844, kun siihen yhdistyi Keskiyön huudon sanoma. Keskiyön huudon sanoman täyttymyksen myötä 22. lokakuuta 1844 kolmas enkeli saapui sanomineen.

Laodikealaisen adventismin tottelemattomuuden vuoksi vuonna 1863 Jumalan kansa määrättiin toistamaan muinaisen Israelin erämaavaelluksen historia. Kolmannen sanoman voimaannuttaminen sai odottaa 11. syyskuuta 2001 saakka. Kukin näistä kolmesta sanomasta saapuu historiaan ja tulee sen jälkeen voimaannutetuksi.

Jojakim ja Kyyros edustavat ensimmäisen enkelin voimaannuttamista, eivät sen saapumista. Vaikka Jojakim oli viimeisten kolmen Juudan kuninkaan ensimmäinen ja vaikka hän edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa, ne profeetalliset tunnusmerkit, joita hän, samoin kuin Kyyroskin, ilmentävät, osoittavat, että he molemmat ovat ensimmäisen enkelin voimaannuttamisen vertauskuvia eivätkä ensimmäisen enkelin saapumisen vertauskuvia. Ensimmäisen sanoman saapuminen Jojakimin historian yhteydessä oli Manasse, viimeisten seitsemän Juudan kuninkaan ensimmäinen.

Seitsemän kuningasta edelsi Jerusalemin täydellistä ja lopullista hävitystä. Nuo seitsemän kuningasta edustavat etenevää historiaa, niin kuin se historiakin, jota ne esikuvallisesti kuvasivat vuosina 1798–1844. Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798, ja kolmas saapui 22. lokakuuta 1844. Vuosien 1798–1844 historia on ensimmäisen ja toisen enkelin historiaa. Kolmannen enkelin historia alkoi vuonna 1844. Kun sisar White yksilöi Ilmestyskirjan kymmenennen luvun seitsemän ukkosen vertauskuvallisen merkityksen, hän sanoo, että seitsemän ukkosta edustavat ensimmäisen ja toisen enkelin historiaa, mutta eivät kolmannen enkelin historiaa.

”Johannekselle annettu erityinen valo, joka ilmaistiin seitsemässä ukkosenjylinässä, oli kuvaus tapahtumista, jotka toteutuisivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 971.

Ilmestyskirjan kymmenennen luvun seitsemän ukkosenjylinän historia korostaa ensimmäisen enkelin voimaannuttamisen historiaa 11. elokuuta 1840 aina suureen pettymykseen 22. lokakuuta 1844 saakka, mutta siitä huolimatta se käsittää koko ensimmäisen ja toisen enkelin historian. Seitsemän ukkosenjylinän yleinen sovellus on, että se edustaa vuotta 1798 aina 22. lokakuuta 1844 saakka. Ensimmäisen enkelin saapumisen historia vuodesta 1798 suureen pettymykseen on ensimmäisen ja toisen enkelin historia, ja profeetallisesti sitä edustaa seitsemän ukkosenjylinää. Seitsemää ukkosenjylinää esikuvallisivat myös Juudan seitsemän viimeistä kuningasta. Näistä kuninkaista kolme viimeistä eivät ainoastaan yksilöineet peräkkäisiä kuninkaita, vaan yhdessä ne muodostavat yhden vertauskuvan, joka koostuu ensimmäisestä, keskimmäisestä ja viimeisestä.

Kolmen enkelin sanoman historiassa ensimmäinen sanoma sai voimansa 11. elokuuta 1840, ja sekä Jojakim että Kyyros olivat tuon tapahtuman esikuvia.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme näiden kaikkein tärkeimpien totuuksien tunnistamista.

”Jokaisen opiskelijan tulee vaalia tinkimätöntä rehellisyyttä. Jokaisen mielen tulee kääntyä kunnioittavalla tarkkaavaisuudella Jumalan ilmoitetun sanan puoleen. Valoa ja armoa annetaan niille, jotka näin tottelevat Jumalaa. He saavat nähdä ihmeellisiä asioita hänen laistaan. Suurten totuuksien, jotka ovat helluntaipäivästä lähtien jääneet huomiotta ja näkymättömiin, tulee loistaa Jumalan sanasta niiden alkuperäisessä puhtaudessa. Niille, jotka totisesti rakastavat Jumalaa, Pyhä Henki ilmoittaa totuuksia, jotka ovat hälvenneet mielestä, ja paljastaa myös totuuksia, jotka ovat kokonaan uusia. Ne, jotka syövät Jumalan Pojan lihan ja juovat hänen verensä, tuovat Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoista esiin totuutta, joka on Pyhän Hengen innoittamaa. He panevat liikkeelle voimia, joita ei voida tukahduttaa. Lasten huulet avataan julistamaan salaisuuksia, jotka ovat olleet kätkeytyinä ihmisten mieliltä. Herra on valinnut tämän maailman hullut saattaakseen viisaat häpeään ja maailman heikot saattaakseen väkevät häpeään.

”Raamattua ei tule tuoda kouluihimme niin, että se puristetaan epäuskon väliin. Raamatusta on tehtävä kasvatuksen perustus ja sisältö. On totta, että me tunnemme elävän Jumalan sanasta paljon enemmän kuin tunsimme menneinä aikoina, mutta vielä on paljon enemmän opittavaa. Sitä tulee käyttää elävän Jumalan sanana ja pitää sitä ensimmäisenä, viimeisenä ja parhaana kaikessa. Silloin nähdään todellista hengellistä kasvua. Opiskelijat kehittävät terveitä uskonnollisia luonteita, sillä he syövät Jumalan Pojan lihan ja juovat hänen verensä. Mutta ellei sielun terveyttä valvota ja hoideta, se rappeutuu. Pysykää valon uomassa. Tutkikaa Raamattua. Ne, jotka palvelevat Jumalaa uskollisesti, tulevat siunatuiksi. Hän, joka ei salli minkään uskollisen työn jäädä palkitsematta, kruunaa jokaisen uskollisuuden ja rehellisyyden teon erityisillä rakkauden ja hyväksynnän merkeillään.” Review and Herald, 17. elokuuta 1897.